

ČTI

zima 2018

SCHOOL DVA

BUĎ COOL!

Magazín ZŠ U Vršovického nádraží, který vám napoví!

Rozhovory
Reportáže
Recenze

NEJLEPŠÍ KAMARÁDI

10 důvodů,
proč je dobré občas dostat
BLBOU ZNÁMKU

STÁHNI TO!

aktuální číslo zdarma ke stažení na www.SCHOOLjeCOOL.cz

Takhle se před školou v listopadu 2017 křítlo 1. číslo magazínu sChOOL.

Na úvod

Škola se anglicky řekne school. A kdybyste to nevěděli, tak ta naše je od teď i cool. Má totiž svůj magazín sChOOL.

Magazín sChOOL vzniká na kroužku tvůrčího psaní ZŠ U Vršovického nádraží v Praze pod vedením novinářky Aleny Bartošové. Na tomto druhém čísle, které vyšlo 20. 2. 2018, se podíleli (podle abecedy): Adam, Anna, Artem, David, Eliška, Julie, Matyáš, Ramanka, Vojtěch. Pošli nám svůj komentář!

magazin.cool.school@gmail.com

Představujeme redakci...

Text: Alena Bartošová
Foto: Adam Kabát, Alena Bartošová

Eliška se ke kroužku tvůrčího psaní připojila až těsně před uzávěrkou prvního čísla magazínu sChOOL, takže s námi tvořila až dvojku. Ale s velkou vervou. Jak uvidíte v čísle, připravila toho spoustu. Je odvážná, protože se vůbec se nebojí říkat svůj názor před staršími kluky, kterých je na redakčních schůzkách převaha. Ráda hraje na flétnu, chodí na gymnastiku a krásně se usmívá. Když jsme ji fotili do portrétu vpravo, Vojta pravil: „Kdyby se takhle usmívaly holky na mě, to by byla paráda!“

Z našich redakčních schůzek...

Vojta je pekelný lichotník. První lichotka, kterou jsem z jeho úst slyšela, zněla takto: „Vy máte ale krásnej hlas!“ „Nee, vy vůbec nejste tlustá,“ pravil, když jsem se rozčilovala, že mám na všech redakčních fotkách čtyři brady. A ve chvílích, kdy jsem se na kroužku snažila hasit vášně (trochu marně), povzdechl si: „Vy jste teda psycholog.“ Všechny svoje soudy pronáší klidně a s rozvahou a my všichni jsme rádi, že se stal v lednu součástí našeho sChOOL týmu. Ve škole chodí ještě na míčové hry a florbal. Baví ho chodit do kina, jíst a rád jezdí na kole. •

Foto na titulce

Hodněčtenářů se ptalo, který krasavec se objevil na titulní straně prvního čísla. Byl to Jirka Resl, kterého v září zachytil Matyáš Bartoš před naší školou v rozverném rozhovoru s kamarády. Obálku druhého čísla zdobí **Bertík a Vanesska** stejného autora. O jejich kamarádství si přečtete na straně 18 v rubrice „sChOOL srdeční záležitosti“. Chceš být na titulní straně? Napiš nám mail na magazin.cool.school@gmail.com. •

Naše škola V ČÍSLECH

Zdroj: Výroční zpráva školy za rok 2016

5 Pět žáků bylo na konci školního roku hodnoceno z chování stupněm „uspokojivé“.

To je celkový prospěchový průměr našich žáků.

1,7

2004/2005 Ve školním roce 2004/2005 byla poprvé realizováno vyučování v přípravné třídě.

Žáků se specifickými poruchami učení a chování k nám chodí třicet.

30

24

Ve škole působí čtyřadvacet učitelů a učitelů.

Přesná adresa sídla naší školy je: U Vršovického nádraží 1/950, Praha 10.

950/1

Výsledky soutěží

Zde jsou správné odpovědi z kvízů a hádanek z minulého čísla – nejprve „sChOOL test“ na straně 6: 1a (povinnou školní docházku zavedla Marie Terezie), 2b (ano, opravdu 45 minut má hodina právě kvůli lékařské zprávě o močení dětí), 3a (učitelky se vážně dříve nemohly vdávat), 4b (ve škole se sedělo v masivních lavicích spojených se stolem), 5c (jako školní zvonek klidně může fungovat jakákoli melodie). **Tajemné vlaky**, o kterých jsme psali na straně 7, se skrývají ve sklepení naší školy, poblíž vchodu do kotelny. Bohužel nám na email nepřišla žádná správná odpověď, proto nikdo z čtenářů nezískává cenu magazínu sChOOL. Snad to vyjde příště!

OBSAH

- sChOOL news (4–5)
KUK do družiny nebo ohlédnutí za Vánoční akademií
- sChOOL rozhovor (6–7)
Povídání s panem školníkem například o tom, kolik ujde schodů
- sChOOL lidi (8–11)
Co mají rády paní učitelky a NEJ pana učitele Kříže
- sChOOL expertizy (12–17)
10 důvodů, proč je dobré občas dostat blbou známku
Velká typologie výrazů u tabule
Co kdyby se učitelé chovali jako děti
Ptákoviny a kraviny
- sChOOL srdeční záležitosti (18)
Seriál o nejlepších kamarádech
- sChOOL poradna (19)
Se školní psycholožkou o šikaně
- sChOOL recenze (20–21)
Kam na výlet, jaké (ne)hrát hry, na co divadla, co si dát v jídelně
- sChOOL fotoeditorial (22–23)
Fascinující výhledy
- sChOOL anketa (24)
Jaký je váš nej(ne)oblíbenější den?

Řekli jste o nás:

První číslo magazínu sChOOL se vám hodně líbilo. Paní učitelka Tuková pravila toto:

„Ten, kdo vymyslel tenhle školní časopis, by si zasloužil zlatý metál.“

VÁNOCE

Zavzpomínejte s námi na Vánoční akademii! Nenabídneme vám ovšem žádnou nudnou reportáž, ale originální pohledy ze všech možných různých stran.

Z POHLEDU pódia

Text: redakce sChOOL

Když jste pódium, každý po vás šlape. Na Vánoční akademii v prosinci 2017 po mně na ZŠ U Vršovického nádraží dokonce skákali, hopsali po mně, dupali. Hodně čísel tentokrát bylo „tanečních“, až mě trochu mrzelo, že slyším víc diskoték než koleda a básniček. •

Z POHLEDU účinkujícího

Text: Eliška Horváthová, 3. A

V prosinci se konala Vánoční akademie. My ze 3. A. jsme vystupovali s písničkou *Už se zase těšíme na Ježíška*. Nejdřív jsem měla hroznou trému, myslela jsem si, že až vlezu na pódium, budou se mi všichni smát a říkat, že je to divné vystoupení. Potom paní učitelka řekla: „Děti, jdeme,“ a tak jsme šli. Už když jsme přicházeli, lidi nám tleskali, a když jsme skončili, tleskali nám taky, a mně se to nakonec moc líbilo. •

Z POHLEDU Ježíška

Text: David Hlaváček, 5. B

Ježíši Kriste... Ale to jsem přece já, tak nebudu brát svoje jméno nadarmo. Chci oznámit, že po více než dvou tisících letech od mého narození se na jedné základní škole odehrála Vánoční akademie, asi na mou počest. Bylo to super. Největší hit byl *Už se zase těšíme na Ježíška*. •

Z POHLEDU nadšené divačky

Text: Matyáš Bartoš, 5. B

Devatenáctého prosince jsem zažila úžasnou Vánoční akademii. Když jsem vešla do nádherného sálu a všechno to začalo, myslela jsem, že se rozbrečím dojetím při pohledu na skvěle předvedená čísla: koledy, tanec, hra na zobcovou flétnu, básně. A ti ohromující moderátoři! Nakonec jsem se opravdu rozbrečela – když všechna fascinující vystoupení skončila. Vůbec nerozumím tomu, proč hlediště původně praskalo ve švech a ke konci už zbyla jen polovina diváků. Pro mě to byl přenádherný zážitek. •

Z POHLEDU létající konfety

Text: Adam Kabát, 5. B

Čau, já jsem konfeta, napotřetí recyklovatelná, protože škola musí šetřit, tak ani papír nemůže koupit lepší. No, odehrávalo se to jednoho tisíciletí, v jednom století, jednoho roku, v jeden měsíc, v jeden den. Vánoční akademie. Byla jsem tam ta nejdůležitější – byla jsem totiž nejmenší ze všech. Eliška mě při svém vystoupení vypustila na pódium a já si tam jen tak poletovala vzduchem. No nádhera. Po vystoupení mě smetli do koše, vložili do tříděného odpadu a počtvrté zrecyklovali. •

Paní učitelka Matějková bodovala. Se svou třídou nacvičila výpravnou pohádku.

Takhle to vypadá, když se rozparádí andělé...

All I Want for Christmas Is You... Na slavný song tančila 5. B.

Kroužek Mladý divadelník zaujal nejen svými kostýmy.

Hliníkožrout

Text: Adam Kabát, 5. B
Foto: Matyáš Bartoš, 5. B

Paní učitelka Libuše Tuková smýšlí a žije ekologicky. Vymyslela zajímavou věc. Přinesla do třídy menší kontejner a navrhla nám, jestli bychom se taky nechtěli zapojit do třídění hliníku. Kontejner pak třída 5. A polepila alobalem a obrázky s věcmi z hliníku, třeba plechovky od kokakoly, víčka od jogurtů a podobně. „Já tyhle věci prostě neumím vyhodit do směsného odpadu,“ říká paní učitelka, která pak i sběr z kontejneru s nápisem HLINÍKOŽROUT obětavě odnáší. Za každé kilo hliníku pak ve sběru škola dostane 70 Kč. Chcete se taky připojit? Hliníkožrout sídlí v 5. A, ve třetím patře prvního stupně. •

NA LEDĚ

Sportování nám není cizí. Nečekáme na jaro a dáváme si do těla i v zimě...

Text: Vojtěch Bořík, 5. A

S paní učitelkou Skálovou a Voříškovou chodíme pravidelně bruslit na Hasu. Hlásíme vám, že bruslení zdražilo o deset korun, takže už nestojí sedmdesát, ale osmdesát korun. No nic. Nám to nevadí. Na ledě je velká práca. Pár modřin za to stojí. Třeba Felix měl tuhle docela velkou ránu. Bolelo ho to hodně, a tak jsem se smiloval, a koupil mu v automatu čaj. •

SCHOOL KUK do družiny

Mladší děti, většinou do třetí třídy, chodí v naší škole po vyučování do družiny. Jaké to tam je?

Text a ilustrace: Eliška Horváthová, 3. A

Chodím do družiny už od první třídy. Vždycky po obědě si tam přečteme nějakou pohádku. Paní družinářka Jana Broučková nám zrovna teď čte *Paní Láry Fáry*, před tím četla *Harryho Pottera*. Asi čtvrtina z dětí občas ruší, ale většinu to baví. Čtení nám zabere zhruba čtvrt hodiny. Potom si asi půlhodinku hrajeme. V družině jsou stolní hry, stavebnice, gumové panenky a plyšáci. Slyšela jsem, že některé děti se dovedou kvůli hračkám i docela pohádat, ale v naší skupině to tak zatím není. Když si pohrajeme, jdeme ven na školní zahradu. Tam se většinou zabavíme sami. Pak už se jde buď domů, nebo na kroužky. A co se děje, když někdo ve družině zlobí? Musí si jít sednout do lavice, nebo za dveře. Hodně třeba děti ruší při čtení. Mě to tedy ruší hodně, protože čtení mě zajímá. •

U pana prezidenta

Text: Matyáš Bartoš, 5. B
Foto: Ilona Voříšková

V den prvního kola prezidentských voleb jsme stylově jeli navštívit prezidentské apartmá. Nešlo o Zemanovo, ani Drahošovo, ani Fischerovo, ani Horáčkovu, ani Hilšerovo, ani Trumpovo, ani Putinovo apartmá. Navštívili jsme apartmá na Hlavním a Masarykově nádraží, kde čekával prezident Masaryk na vlak. •

Pane školníku, máte v posteli granát!

SCHOOL

Školník je trochu nenápadná, ale přitom hodně důležitá osoba. Ten náš se jmenuje Jaroslav Jantač a po přečtení tohoto rozhovoru už ho jistě nepřehlédnete.

*Vyptávali se: David Hlaváček, 5. B, a Vojtěch Bořík, 5. A
Foto: Adam Kabát, 5. B*

Zijete si tady ve škole dobře? Ale jo, dobře. Mám hezký byt, práce mě baví, ale člověk je tu moc uvázaný. Když chcete mít volno, musíte utéct někam hodně daleko, ani v bytě kolikrát nemám klid. Mnohdy někdo zazvoní, že si ve škole něco zapomněl, kolikrát se musí něco akutně vyřešit, večer otvírám tělocvičnu pro ty, kteří si v ní platí pronájem, občas i o víkendech bývám k dispozici. Ale být školníkem se mi líbí. Je to různorodá práce, nemohl bych dělat někde v supermarketu u pokladny.

Co vás baví nejvíc?
Hlavně práce se dřevem.

A co nejméně?
Opravovat věci, které děti úmyslně rozbijí. Třeba teď se musím zabývat prokopnutými dveřmi – ty se asi samy neprokoply, že. Pomeranč do záchodu taky nespadne sám... Tyhle věci mě na dětech štvou.

Štve vás na nich ještě něco?
Nedělám ze sebe bůhvíco, ale vadí mi, že někteří se baví vulgárně a neumí pozdravit, poděkovat a tak podobně. Kdysi jsem si dělal statistiku – za každého školáka přicházejícího ráno do školy jsem si dělal čárku – buď do kolonky „pozdravil“, nebo „nepozdravil“. Víte, kolik procent řeklo „dobrý den“? Jen šedesát. (Na naše přání pan Jantač průzkum zopakoval. Dnes zdraví 80 %.)

SEČTENO:

25 – V květnu to bude pětadvacet let, co na naší škole Jaroslav Jantač pracuje.

9 545 – Pan školník nebydlí v budově školy zdarma, jak byste si mohli myslet. Platí devět a půl tisíc korun nájem plus poplatky.

7 000 000 – Pan školník odhaduje, že našlapal ve škole už přes sedm milionů schodů.

8 – Dveře od školníkovy bytu jsou asi osm metrů od volební místnosti okrsku, do kterého spadá. Z kuchyně to má pan Jantač k volbám blíže než do ložnice.

32 – Tolik klíčů jsme napočítali na školníkově svazku.

Je něco, co neumíte opravit?
Spousta věcí! Obvykle se zabývám ucpanými umyvadly, upadlými klikami, opravou lavic, židlí, dveří, žaluzií, když je potřeba přemalovat, maluju, ale třeba vyměnit záchod nebo umyvadlo, na to už jsem krátký – to zavoláme firmu. Sekačku třeba taky musím dát do opravy.

Pomáháte soukromě třeba přivrtávat poličky paním učitelkám?
Některým ano, když žijí samy a nevědí si rady s hmoždinkami, rád pomůžu.

Už jenom během rozhovoru, kdy jste nám ukázal střechu z jedné i druhé strany, sklep a kotelnu, jsme ušli hezkých pár schodů. Máte představu, kolik jste jich tady zatím našlapal?
Letos v květnu tady budu pětadvacet let. Jenom když jdu odemknout dveře a zpátky, je to dvacet osm schodů. K paní ředitelce do druhého patra jdu tak pětkrát až sedmkrát denně... Odhaduju to celkem na asi sedm milionů schodů. Ale možná to bude víc.

Na kilometry jste to počítal?
Taky. Denně ujdu zhruba čtyři kilometry, za měsíc tak osmdesát kilometrů.

Jak relaxujete, když už je toho na vás ve škole moc?
Řídím tramvaj, tam je kolikrát větší klid. Někdy jezdím čtyřikrát, někdy osmkrát do měsíce, podle toho, jak potřebují brigádníky. Je to příležitost, jak si přivydělat, ale zároveň je to můj koníček. Pak taky rád jezdím na kole a odpočinu si i na zahrádce, kterou máme v Kunratcích.

Na zahrádce u školy si neodpočínáte?

Kdepak. Kdysi jsem zkoušel si na ní něco vypěstovat, ale

děti mi moje výpěstky sklídily. Na svojí zahrádce si vždycky sednu, přečtu si noviny, pustím si rádio a pak se šťastně rýpu v zemi.

Z prvního čísla magazínu sChOOL všichni vědí, že rád stavíte vláčky...

Ano, to mě taky baví. Místnost ve sklepě, kde stavíme se synem vláčkové modely, je taková moje 13. komnata. Teď máme v plánu přiřadit všem těm stavbičkám srandovní popisky. Můj táta jezdil na mašině, tak jsem tu lásku k železnici zdědil po něm. Pokud budou mít vaši čtenáři zájem, rád jim vláčky ukážu.

Nechtěl byste vést kroužek pro malé kutily?

Já už toho mám tolik... Kromě těch běžných oprav se starám ještě o kotelnu, sekám zahradu...

Pozdě večer, když se škola vyliční – bojíte se tady někdy?

Manželka se ze začátku bála, ale už si zvykla.

Vzpomenete si na nějakou vtipnou historku? Nezavřel jste se třeba někdy na střeše bez klíčů?

Na střeše ne, ale v šatnách ano, to byly na druhém stupni ještě takové klece... Naštěstí jsem měl s sebou mobil. Ale vzpomínám si, jak najednou slyším „pane školník, pane školník, máte v posteli granát!“ Dost mě to vyděsilo, než jsem pochopil, že jde o cvičný granát, se kterým zrovna třída paní učitelky Skálové trénovala na hřišti hod do dálky. Máme totiž okna z ložnice směřovaná ke hřišti a zrovna jsme je měli otevřená.

Vzbudilo vás někdy školní zvonění?

Ne, protože poprvé zvoní v 7:40 a já vstávám v šest. Poslední zvonění je v 16:15 a v sobotu a v neděli nezvoní.

Odpoledne si nedáte šlofička?
To bych si nedovolil. :-)

NEJ paní učitelky Věry Adamové

Co má ráda oblíbená třídní učitelka 3. A? Představte si, že stejnou melodii jako pan učitel Kříž!

Vyptávala se Eliška Horváthová, 3. A
Fotografoval Adam Kabát, 5. B

Nejoblíbenější jídlo:
ovocné knedlíky s mákem

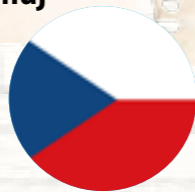

Nejoblíbenější činnost:
přetváření věcí

Nejoblíbenější kniha:
Muž, který sázel stromy

Nejoblíbenější píseň:
Kde domov můj

Nejoblíbenější místo na zemi: **Česko**

Nejoblíbenější dny:
pátek a sobota

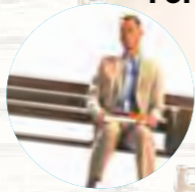
Nejoblíbenější zpěvák:
Dan Bárta

Nejoblíbenější barvy: **modrá a zelená**

Nejoblíbenější jména:
Josef a Marie

Nejoblíbenější film:
Forrest Gump

Nejoblíbenější předměty:
český jazyk, zeměpis, tělocvik a výtvarná výchova

Nejoblíbenější osobnost:
tatínek

NEJ pana učitele Antonína Kříže

Co má rád pan učitel Kříž, který ve škole navíc vede kroužek pro šachisty?

Vyptávala se Anna Koutecká, 7. A
Fotografoval Adam Kabát, 5. B

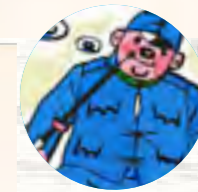
Nejoblíbenější činnost:
spánek

Nejoblíbenější místo na zemi:
Praha

Nejoblíbenější film:
Limonádový Joe

Nejoblíbenější knihy:
Bible a Osudy dobrého vojáka Švejka

Nejoblíbenější jídlo:
vepřový řízek s bramborem

Nejoblíbenější sport:
malý fotbal

Nejoblíbenější oblečení:
plavky nebo trenýrky

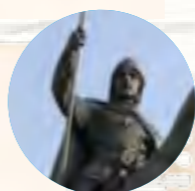
Nejoblíbenější den:
pátek odpoledne

Nejoblíbenější školní předměty:
matematika a český jazyk

Nejoblíbenější barvy:
modrá a žlutá

Nejoblíbenější píseň:
Kde domov můj

Nejoblíbenější osobnosti:
Svatý Václav a Václav Havel

Nejoblíbenější jména:
Antonín a Karolína

Nejoblíbenější měsíc:
listopad

Libuše Tuková

Jak ji neznáte

Záludný dotazník, který prozradí skoro vše o oblíbené třídní učitelce 5. A.

Zpracoval a fotil: Matyáš Bartoš, 5. B

1. Čemu se vždycky zasměju:

Vtipnému vyprávění dětí ve třídě.

2. Co mě spolehlivě dojme:

Radost mého malého vnuka.

3. Co mě neskutečně vytáčí:

Skrývaná neodbornost a neschopnost.

4. S kým bych si ráda popovídala, ale není to možné:

S Václavem Havlem.

5. Kam bych se ráda podívala:

Do jižní Ameriky, například Chile.

6. Co mě nebaví, ale musím to dělat:

Vyplňování úředních tabulek.

7. Co mě baví, ale nemám na to čas:

Chodit do galerií a poslouchat audioknihy.

8. Co mi moc nejde, ale obdivuji na ostatních, když to umí:

Bleskurychlá rozhodnutí.

9. V čem si myslím, že jsem vážně skvělá:

V promyšlené práci, kterou dotahuji vždy do konce.

10. Kdybych mohla, jakou myšlenku bych vnukla všem lidem na celé planetě:

Toleranci, solidaritu a neulpívání na banalitách.

Bohumila Boháčová

Jak ji neznáte

Záludný dotazník, který prozradí skoro vše o sympatické zástupkyni ředitelky.

Zpracoval: Matyáš Bartoš, 5. B
Fotil: Adam Kabát, 5. B

1. Čemu se vždycky zasměju:

Žertovné situaci, která se mně i okolí přihodí, dobrému vtipu nebo vtipné filmové scénce.

2. Co mě spolehlivě dojme:

Film typu „doják“.

3. Co mě neskutečně vytáčí:

Nepořádek, lenost, lhostejnost.

4. S kým bych si ráda popovídala, ale není to možné:

S Betty MacDonalovou, mou oblíbenou spisovatelkou, a také s mně blízkými lidmi, kteří již odešli, a nestačila jsem si s nimi o některých věcech popovídat.

5. Kam bych se ráda podívala:

Velmi ráda cestuji a poznávám nová místa, lidi, přírodu – je těžké jedno konkrétní místo vybrat... Tak například do Skotska.

6. Co mě nebaví, ale musím to dělat:

Žehlení a sledování sci-fi filmů se zbytkem rodiny, kterou na rozdíl ode mě sci-fi baví.

7. Co mě baví, ale nemám na to čas:

Cestování.

8. Co mi moc nejde, ale obdivuji na ostatních, když to umí:

Zpívat a hrát na hudební nástroje.

9. V čem si myslím, že jsem vážně skvělá:

V organizování věcí a v logickém uvažování..

10. Kdybych mohla, jakou myšlenku bych vnukla všem lidem na celé planetě:

Aby byli optimističtí, snažili se věci řešit a nehledali důvody, proč něco nejde.

10 důvodů, proč je dobré občas dostat BLBOU ZNÁMKU

Přečtěte si, co vyzkoumal expertní tým redakce magazínu sChOOL. Možná budete překvapeni!

Text: redakce sChOOL

Minule jsme se zaměřili na mozek (a doufáme, že ho díky nám používáte častěji než dříve). Nyní shrnujeme výsledky dalšího bádání. Proč je tedy dobré občas dostat blbou známku?

1. Tvoje žákovská knížka bude pestřejší. Jedna, jedna, jedna, sem tam dva – to působí fakt nudně.

2. Pětka je přece větší číslo než jednička, ne? Tudíž má větší váhu.

3. Blbá známka se hodí, když tě rodiče chtějí poslat na tábor, na který nechceš, a kvůli špatné známce tě jako za trest na ten tábor nepustí.

4. Ostatní tě nebudou podezírat z toho, že jsi šprt.

5. Rodiče tě pak nebudou doma přechvalovat. Příliš chvály člověka otráví.

6. Čtyřka a pětka jsou podle výtvarníků graficky zajímavá čísla.

7. Blbými známkami vlastně rodičům umožnuješ trénink trpělivosti.

8. Když dostaneš špatnou známku, nakopne tě to. Dojde ti, že se musíš víc snažit.

9. Říká se, že člověk má vyzkoušet všechno.

10. Poznáš, kdo není tvůj kamarád. Kámoš nebo kámoška se ti za blbou známku rozhodně nebude posmívat.

Upozornění:
Tato expertiza byla provedena pod vlivem dobré nálady. Má tudíž působit humorně. Čili: zasmějte se a dost. Nejvíc sChOOL jsou pochopitelně jedničky!

Kdo je lepší? Holky, nebo kluci ?

Vidíte, že se nebojíme ani těch nejzásadnějších otázek. Tato sChOOL expertiza byla jedna z nejožehavějších!

Text: redakce sChOOL

Rozhodli jsme se prozkoumat, které pohlaví je více na výši. Pozoruhodné je, že expertní tým se zde nečekaně dostal do úzkých. Dámská část redakce, byť početně v menšině, nakonec převládala tu pánskou část. Dala totiž dohromady celé ČTYŘI důvody, proč jsou holky lepší než kluci. Kluci objevili pouze jediný důvod, proč jsou lepší: „Kluci

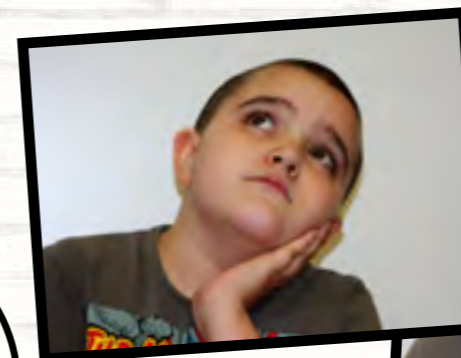
jsou silnější,“ shodla se skupinka. Dívky objevily, že jejich plémě má větší hodnotu, neboť:

- „holky nečůrají na stromy a vůbec, nejsou prasata“,
- „jsou klidné o přestávkách, kdežto kluci jsou rozjívění“,
- „s holkama se dá mluvit“,
- „holky se voní, kdežto kluci hrozně smrdí“. Které polovině lidstva nadřujete vy? •

Velká typologie VÝRAZŮ U TABULE

Možná ani netušíš, jak zvláště se při zkoušení u tabule tváříš...

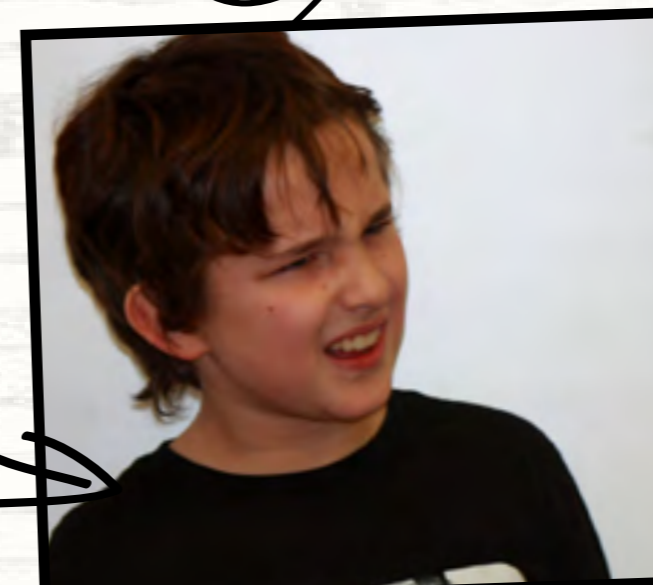
Text: redakce sChOOL, foto: Adam Kabát, 5. B

Takhle vypadáš, když... hledáš nápovědu na strope... No a pak pro jistotu ještě na zemi. Co kdyby tam někdo napsal tahák, že...

Takhle vypadáš, když... tě napadá jediné: Cože?! Tohle jsme se přece ještě neučili!!!

Takhle vypadáš, když... by ses nejradši neviděl.

Takhle vypadáš když... jsi zaskočený sám sebou. Tohle totiž víím!

Takhle vypadáš, když... si říkáš: Safra, proč musela vyvolat zrovna mě?!

Takhle vypadáš, když... ti někdo napovídá, ale není mu moc rozumět.

Takhle vypadáš, když... ti svítá na nápad. Ale ještě netušíš, jestli bude dobrý.

Takhle vypadáš, když... chceš, aby to vypadalo, že jsi to ještě včera věděla. Ale dnes? Ach jo.

Ptákoviny a kraviny k tomu

Krátká, ale přitom velkolepá úvaha, která vznikla spontánně během asi dvou minut. Explozi inspirace nezastavíš.

Zamýšlela se: redakce sChOOL

V minulém čísle jste se v rubrice sChOOL hobby dozvěděli, že sbírat houby **NENÍ na houby**. Máme pro vás další podobné nápady a tipy, jak trávit volný čas.

Krmit ptáčky NENÍ ptákovina. (Sledujte krmítka nebo labutě na Vltavě, uklidňuje to.)

Venčit psa NENÍ zábava pod psa. (Cvičák je hned u školy, ale sbírejte hovínka!)

Ale pozor. **Chovat se jako kráva JE krákovina. Nebo taky kravina. Kravská záležitost.** Prosíme, hlavně dívky, mají-li chuť kravit, nechť svoji energii nasměrují do něčeho užitečnějšího. Kdo by chtěl slyšet poznámku „ty seš ale kráva“? Musíme ještě dodat, že zvířata, co dávají mléko, jsou v tomto úsluví nevinně a nespravedlivě. •

2. KDYŽ NEVIDÍŠ NA TABULI

1. VLAS V JÍDLE

3. ŽALOVÁNÍ

TO NAŠTVE!

Už víte, že magazín sChOOL odhalí ledacos. Zjistili jsme pro vás, co vás při pondělku, vlastně i při úterku nebo středě, no, v podstatě kdykoli může vytočit. Zde je TOP 6 příčin vzteku.

Text: redakce sChOOL

4. PÍSEMKA, NA KTEROU SES NEUČIL(A)

5. KDYŽ UKLOUZNEŠ NA LOUŽI NA PODLAZE

6. KDYŽ SE TI ROZDROBÍ KŘÍDA V RUCE

6. KDYŽ SE TI ROZDROBÍ KŘÍDA V RUCE

Co (ne)mají učitelé rádi na žácích

Zjišťovala: redakce sChOOL

V minulém čísle, kde jsme uvedli, co nemají rádi žáci na učitelích, jsme vám slíbili i pohled z druhé strany. Tady je.

Co NEMAJÍ učitelé a učitelky rádi na žácích:

1. Když skáčou do řeči.
2. Když mluví jeden přes druhého.
3. Když v hodině jedí.
4. Když žvýkají.
5. Když zapomínají pomůcky a domácí úkoly.
6. Když se neučí a mají špatné výsledky.
7. Když se pořád dívají do mobilu.
8. Když jsou drzí a neposlouchají pokyny.
9. Když chodí do školy pozdě.
10. Když vstávají při hodině z místa.

Co MAJÍ rádi učitelé a učitelky na žácích:

Když se chovají tak, že je radost je učit. To znamená, když jsou zdvořilí, milí, slušní, aktivní, veselí, čestní, kamarádští, pilní a učenliví. •

PROJEKT ROKU 2018

Pomozte nám vybrat nejzajímavější projekt roku 2018! V tomto čísle nahlédnete do aktivit třídy 5. B, která se pod vedením paní učitelky Voříškové učila prezentovat atraktivní místa evropských zemí...

Foto: Ilona Voříšková

Volte taky!

Nominujte svoje projekty. Pište na magazin.cool.school@gmail.com!

Rozhovor měsíce

„Je Kanada v Evropě?“
„Ne, je v Americe.“
„A je Amerika v Evropě?“

(zaslechnuto na sportovní akci školy)

Kdyby... se učitelé chovali jako děti

Jen si představte, jak by to dopadlo. Redakční tým se nad tím se vši vážností zamyslel...

Text: redakce sChOOL
Foto ze střechy: Adam Kabát, 5. B

Kdyby se učitelé chovali jako děti, působilo by to nejspíš hodně zvláště a rodiče by si na učitele možná stěžovali na ministerstvu. A co dál?

Hodiny by vypadaly spíš jako přestávky. Nikdo by nepoznal rozdíl. Výuka by možná ani neprobíhala ve školních třídách, ale kdekoli před školou, za školou, po škole, na škole. (Na fotce vidíte naši představu typické výuky matematiky. Jedna, dva, tři...)

Zoken školy by se ozýval zhrzný řev, protože by tu najednou nebyl nikdo, kdo by nás krotil.

Učitelé by si s námi hráli. (Dokonce bychom je nemuseli ani přemlouvat, možná by si chtěli hrát víc než my.) Taky by neuměli nic zařídit, a tak by například nedokázali objednat učebnice a nekonal by ani školy v přírodě. Učitelé by nepoznali, jestli někdo něco umí, nebo ne, a tak by žáci dostávali známky podle nálady. No, možná by se nechali

snadno zblbnout a dávali by nám ochotně jedničky.

Asi bychom nedostávali domácí úkoly. Co je hlavní? Nikdo by se nic nenaučil a možná by se zhroutil celý systém školství. Není lepší, když se učitelé chovají jako učitelé? •

Pes, který štěká, dál doskáče

Na kroužku tvůrčího psaní jsme si pohrávali s myšlenkou, jak by asi vypadala přísloví, kdyby lidi měli víc fantazie. Nebo se malinko zbláznili. Najdete v našich pozmeněných úslovích ta správná?

Text: redakce sChOOL, ilustrace: Eliška Horváthová,
3.A, Artem Chervynskiy, 5. B

**Ranní ptáče
nekouše.**

Co by to mohlo znamenat?
Že když vstaneš brzy, nebudeš
agresivní?

**Jedna vlaštovka hůl si
vždycky najde.**

Co by to mohlo znamenat? Že kdo přiletí
z teplých krajů, musí někoho zmlátit?

**Pes, který štěká,
dál doskáče.**

Co by to mohlo znamenat?
Že když budeš na všechny
hodně nadávat, změníš se
v klokana?

**Kdo jinému
jámu kopá,
hladovému
nevěří.**

**Jak si
kdo
ustele,
tak
k vráně
sedá.**

**Bez práce
každý
generál.**

Co by to mohlo zname-
nat? Že ti líni jsou nej?

**Kdo jinému jámu kopá,
nepadá daleko od stromu.**

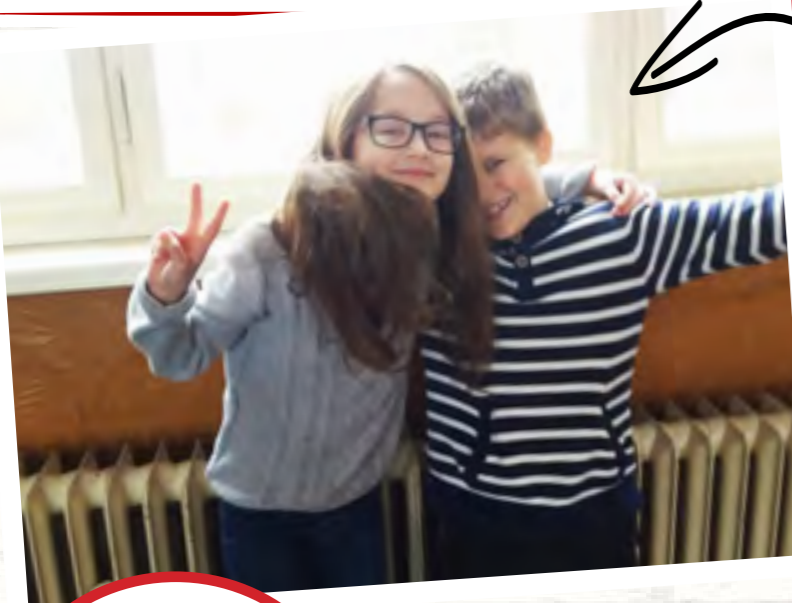
Co by to mohlo znamenat? Že když máte na někoho
vztek, měli byste si přistavit gauč k jabloni?

**Jak se do lesa volá,
rovný rovného si hledá.**

Co by to mohlo znamenat? Že po lesních
pěšinách nechodí hrbatí lidé?

**Jablko jaro
nedělá.**

Dominika a Viktor

Třetíci Viktor Jankev a Dominika Packan se spolu znají od první třídy. A proč spolu kamarádi? „Protože jsme oba zjistili, že jsme z Ukrajiny a že mluvíme ukrajinsky,“ shodnou se oba kamarádi. Zeptal jsem se jich, co na sobě mají rádi a co je na sobě štve. Viktor prozradil: „Štve mě na ní to, že moc mluví, a potom když něco chci říct já, tak to zapomenou.“ Na Dominice má Viktor rád, že hezky maluje. Dominika mi řekla, co se jí líbí na Viktorovi: „Mám na něm ráda, že je profesionál v matematice a potom se ho můžu zeptat třeba na nějaký příklad. Nemám na něm ráda, že se vychlubeje.“

Srdeční záležitosti

Seriál o školních přátelstvích

Zjistil a nafotil: **Matyáš Bartoš, 5. B**
 Ilustrace: **Artem Chervynskiy, 5. B**

Vanesska a Bertík

Vanessu Shkandyuk a Norberta Kose spolu můžete potkat jednak v 1. A, jednak třeba na kroužku angličtiny, kde je v podstatě nelze odtrhnout od sebe. „Vanesska se mi líbí, protože je hezká,“ odhalil Bertík a ještě vysvětlil, že se mu hodně líbí na tělocviku, protože je rychlá. „Nelíbí se mi na ní nic. Všecko se mi líbí,“ uzavřel. Vanesska o Bertíkovi taky mluví moc hezky: „Je hodnej, umí vyrábět a kreslit. Ale nelíbí se mi, že se pere.“ „Ale já se neperu!“ zvolal Bertík. „Pereš. S Filipem,“ ví svoje Vanesska. •

Se školní psycholožkou O ŠIKANĚ

Víte, že ten, kdo obvykle šikanuje, nemívá příliš vysoké sebevědomí, i když se tváří jako velký machr? Z rozhovoru se školní psycholožkou Danielou Hruškovickou se dozvíte mnohem víc.

Vyptávali se: členové redakce sChOOL
 Foto: Adam Kabát, 5. B

Jak poznat rozdíl mezi obvyčejným otravováním ze srandy a šikanou? Když třeba po někom hodím mandarinku, je to už šikanování?

Ve třídě často něco lítá, mandarinka, sešit, propiska, což je do určité míry normální. Když ale někdo někoho schválně provokuje a něco po něm hází pořád dokola, může už jít o šikanu. Nezáleží na tom, když dotyčný říká, že dělá něco „jenom z legrace“, že „jenom tak blbne“. Jestli dělá opakovaně něco nepříjemného někomu, komu to vadí nebo ho to bolí, už to opravdu není v pořádku. Když se vám něco takového děje, je důležité se ohradit: „Tohle nechci. To mi nedělej.“

Co když se mi ohradit nepovede a někdo mi navíc i vyhrožuje, že

když něco prozradím, bude to ještě horší?

Šikana bývá spojená s vyhrožováním. Obvykle dotyčný tvrdí: Když to řekneš, něco ti udělám. Ten, kdo šikanuje, totiž ví, že dělá něco špatného. Má vlastně strach a zároveň se snaží zastrašovat.

Co byste tedy radila?

Nemít strach a zajít za někým, komu hodně důvěřuješ, a povědět mu všechno, co se ti děje. Dospělí jsou tu od toho, aby dětem pomohli a aby našli řešení.

Když nejsem přímo já šikanovaný, ale vím o někom, komu se šikana děje, jenže ten se nechce ozvat – mám žalovat?

Je rozdíl mezi žalováním a snahou pomoci. Když paní učitelce někdo hlásí každou drobnost, že například Tereza ještě neotevřela učebnici

Víš, že...

... slovo ŠIKANA pochází z francouzštiny? Odvozuje se od slova *chicane*, které znamená zlomyslné obtěžování, týrání, sužování... Šikana se objevuje nejen ve školách, ale třeba i v zaměstnání, ve sportovním klubu, prostě kdekoli. Označuje se tak chování, jehož záměrem je někomu ublížit, zesměšnit, ohrozit nebo zastrašit. Může jít o nadávání, pomlouvání, ponižování, vyhrožování nebo i nápadné přehlížení a ignorování.

Kyberšikana je zvláštní oblast šikany, která se týká internetu nebo mobilních telefonů. Je trestným činem. „Asi už jste slyšeli, že nemáte nikomu posílat fotky, které nechcete, aby viděli jiní lidé. I když máte pocit, že je posíláte kamarádce, myslete na to, že se s ní třeba můžete pohádat a pak nemáte jistotu, že vaše intimní fotky jednou nezneužije,“ varuje psycholožka Hruškovická.

POTŘEBUJEŠ POMOC? Nebo máš pocit, že by pomoc potřeboval tvůj kamarád? Zajdi za školní psycholožkou PhDr. Danielou Hruškovickou. Ve škole je taky „schránka důvěry“. Napiš tam, co tě trápí.

a že Toník se nepřezul, jde o žalování. Když ale vidíš, že někdo někomu ubližuje a řekneš to dospělému, nežaluješ, ale snažíš se mu pomoci.

Kdo bývá nejčastěji obětí šikany?

Žáci, kteří jsou v něčem jiní než ostatní. Mají zvláštní způsob projevu nebo chování, bývají uzavření, introvertní, neprůbojní, bojí se - a tak se neumí postavit případnému zastrašování.

A kdo obvykle šikanuje?

Někdo, kdo na první pohled vypadá jako velký frajer, který všechno zvládá, ale ve své podstatě je to jenom maska. Nemá vůbec tak vysoké sebevědomí, jak by se mohlo zdát. Nevěří si, nezná svoji hodnotu a právě proto ubližuje ostatním. Ve skutečnosti je slabý. Žádný silný spokojený člověk nemá zapotřebí ubližovat jiným. Proto je pak potřeba pomoci nejen tomu, kdo je šikanován, ale i tomu, kdo šikanuje.

Když si šikanující sám uvědomí, že někomu ubližoval, a je mu to líto, co by měl udělat?

Nejjednodušší je omluvit se. Říct: „Promiň, dělal jsem špatné věci, dřív jsem to nevěděl, ale teď už to vím. Už se to nebude opakovat.“ •

Game METR

Které mobilní hry jsou v kurzu a které vás moc nerozpálí, poradí redaktor Artem.

Text: Artem Chervynskiy, 5. B

+ 10

Tiny Rails

Tahle hra je o vlaku, který můžete upgradovat. Je nekonečná, takže můžete vytvořit hodně dlouhý a hodně rychlý vlak. A když už vás to upgradování nebude bavit, můžete začít znovu.

+ 5

Deep Loot

Deep Loot je o potápěči, který musí najít co nejvíc zlata. Za něho pak můžete koupit lepší obleky a koráby. Tahle hra je taky nekonečná, takže stihnete koupit všechno.

0

Crazy Clown Chase

Hra je o klaunech, které můžete koupit za virtuální peníze. Moc se mi nelíbí, protože rychle přestává bavit.

- 5

Sniper 3D Assassin

Tahle hra je o typickém Snipe-rovi. Je v ní špatně ovládání, proto jí dávám mínus body.

Mlsný JAZYČEK

Ilustrace: Matyáš Bartoš, 5. B

Magazín sCh00L je tu také od toho, aby vám (ne) doporučoval stravu ve školní jídelně.

„Ve školní jídelně mi chutnají lasange, rajska omáčka, špagety, řízek s bramborovou kaší a kuře na paprice. Co mi ale nechutná, jsou suché brambory a baby karotka.“

Vojtěch Bořík, 5. B

„Dávám palec nahoru kompotům a dezertům. Ale dnešní oběd mi moc nechutnal. Maso bylo úplně suché, až jsem se divila, že mi nebylo špatně. Ale kamarádkám to chutnalo.“

Eliška Horváthová, 3. A

SOUTĚŽ!

Odpověz na naše tři základní otázky a napiš na email magazin.cool.school@gmail.com.
Třeba získáš odznak sCh00L!

1. Jaká je nejoblíbenější píseň Věry Adamové?
2. Kolik let už na naší škole pracuje pan školník?
3. Kdo je nejlepší kamarádka Bertíka z první třídy?

(Všechny odpovědi najdeš v magazínu sCh00L.)

Tipy na víkend: Co takhle VÝSTAVA?

Redaktor Adam doporučuje TOP tři super expozice.

Text i foto: Adam Kabát, 5. B

1.

Trilopark

Chtěl bych vás pozvat do Triloparku, tedy muzea s trilobity. Je to kousek od naší školy (asi deset minut cesty). Můžete si tam vyzkoušet práci archeologa, například hledání a oprašování kostí, a také tam můžete vidět pravěká zvířata. Na některé exponáty si můžete i sáhnout.

Kde? Pod Terebkou 15, Praha 4.

2.

Muzem policie

Také vám chci doporučit Muzeum policie ČR. Můžete tam vidět policejní uniformy, auta, motorky, postupy při vyšetřování. Mně se tam osobně líbilo..

Kde? Ke Karlovu 1, Praha 2.

3.

Neviditelná výstava

Představte si, že se ocitnete v naprosté tmě. Na expozici v Novoměstské radnici vás budou provádět nevidomí, takže to budete mít na stejno. Je to ojedinělá interaktivní výstava.

Kde? Karlovo náměstí 1, Praha 2.

DO DIVADLA!

Dramatik William Shakespeare očima redaktora Matyáše.

Text: Matyáš Bartoš, 5. B

Divadlo Na Vinohradech

Asi nejslavnější Shakespearovo dílo *Romeo a Julie* připravilo vinohradské divadlo celkem hezky, ale vadila mi tam například postava vypravěče a ladebylé kulisy. Naopak *Zkrocení zlé ženy* s Filipem Blažkem v hlavní roli je úplně skvělé představení. Hodně vtipné! Doporučuji sedět v předních řadách. Ale se Shakespearovými názory na ženy tedy rozhodně nesouhlasím.

Hodnocení: 90%

Hodnocení: 65%

Divadlo Hybernia

Janek Ledecský si od Shakespeara vypůjčil námet a napsal muzikál *IAGO*. Děj je inspirovaný tragédií *Othello* – je tedy o žárlivém Othellovi, milující Desdemone a zlém Iagovi, kterým umí všem kolem zákeřně našeptávat. Toho hraje přímo Ledecský, který se střídá s Petrem Vondráčkem. Nelíbilo se mi, že tvůrci děj zasadili do bojů na Blízkém východě a některé písně jsou fakt kých.

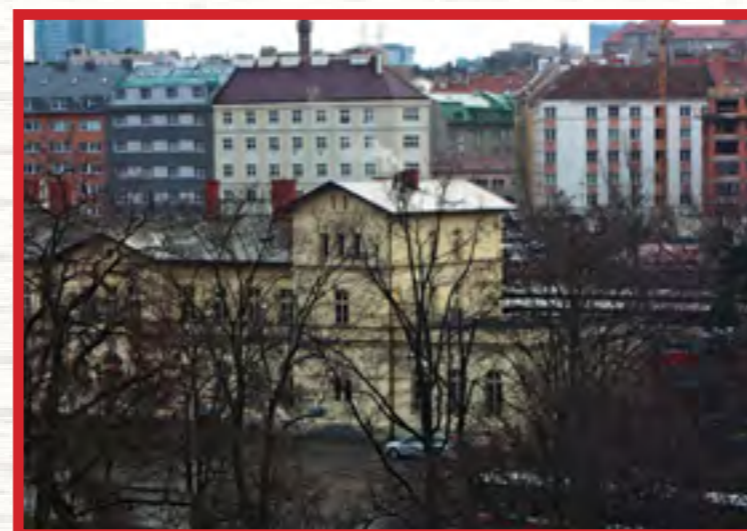
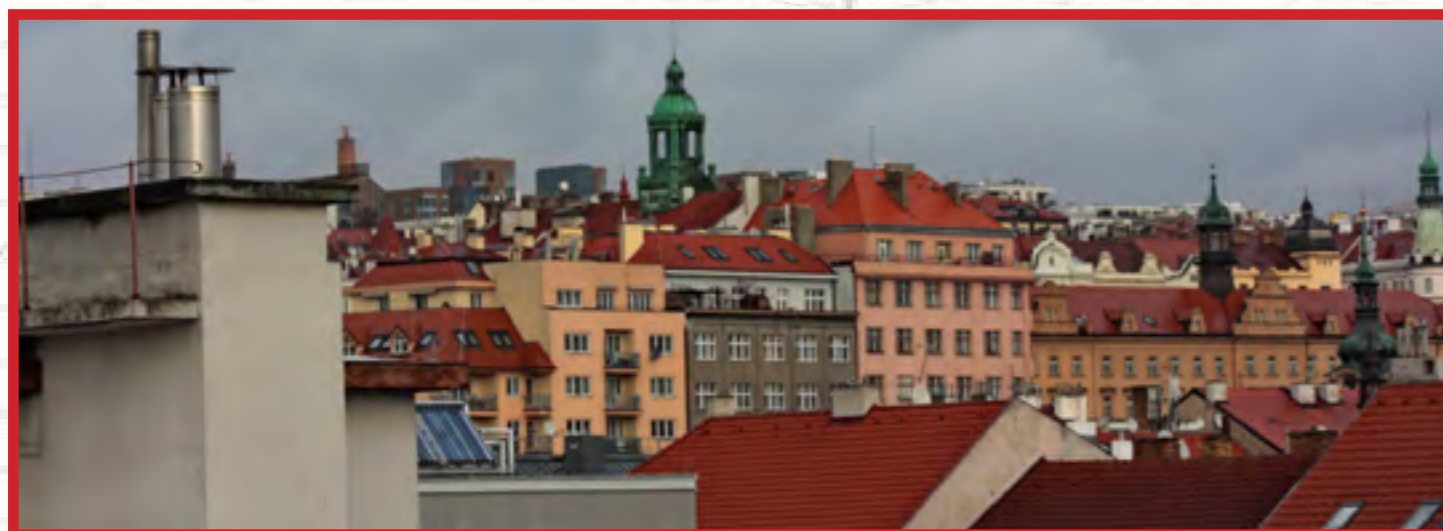
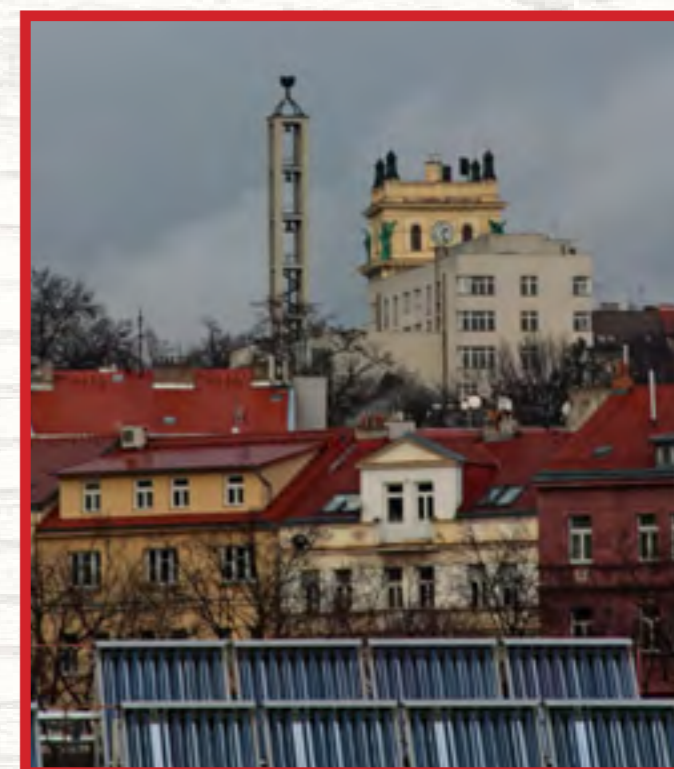
Byl to zážitek. Když pan školník Jantač otevřel kouzelnou mříž a poodhalil redakci sChOOL, co se skrývá za nenápadnými dveřmi na schodišti, byli jsme jak u vytržení. Dostali jsme se totiž na střechu školy! Podívejte se, co všechno je odtud vidět...

Foto: Adam Kabát, 5. B

Fascinující VÝHLEDY

Na hlavní fotografii vidíte Nuselský most s Vyšehradem jak na dlani. Vpravo pohlédnete na Žižkovskou věž, Vinohradskou vodárnu, dole ještě nabízíme pohled na naše rozkošné nádraží a vršovické panorama.

„V pondělí máme hodně úkolů, a proto ho nemám moc ráda. Můj nejoblíbenější den je sobota, protože si můžu doma hrát a nemusím uklízet.“

Anička Lai, 5.B

„Pondělí mám nejradši, protože máme málo hodin. Pátek nemám moc ráda, protože píšeme diktáty.“

Johanka Čechová, 2.A

„Nejradši mám pátek, protože nemáme úkoly a protože to je debilů svátek. A úterý je nejmíň oblíbený den, protože máme nejvíc učení.“

Tomáš Bumba, 4.A

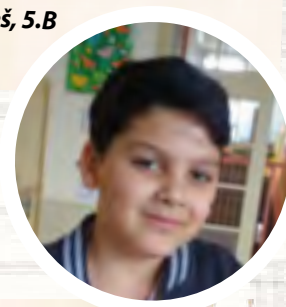
Jaký je tvůj nejoblíbenější den? A který den naopak nemáš rád?

Vyptávali se a fotografovali:
Matyáš Bartoš a Artem Chervynskiy

„Můj nejoblíbenější den je sobota, protože je to prostě sobota. A nejmíň oblíbený den je středa, protože máme geometrii.“

Ríša Keleš, 5.B

„Můj nejoblíbenější den je pátek, protože mám po škole volno. Nemám rád pondělí, protože máme pět hodin.“

David Pokorný, 2.B

„Mám rád diktáty, a proto mám rád pátku. Taky proto, že jezdíváme na chatu. Nejhorší den je pro mě úterý, protože chodím domů pozdě z družiny.“

Ondra Štěpánek, 2.A

„Nejlepší den je středa, protože mám výtvarný kroužek. Nejméně oblíbené je pondělí, protože nemám žádný kroužek.“

Viktorka Šindlerová, 1.B

